

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 7. Mt. XIX.

Vasario-Feb. 18, 1939

SEKMADIENIS, KURIS VADINAS SEXAGESIMA

E V A N G E L I J A

Luk. 8, 4—15.

ANUO metu susirinkus skaitlingai miniai ir besiskubinant pas jį iš miestų, jis kalbėjo prilyginimu: Sėjėjas išėjo savo sėklos sėtų. Jam sėjant, dalis krito prie kelio, buvo sumindžiota, ir dangaus paukščiai ją sulesė. Kita dalis krito ant uolos ir išdygus padžiūvo, nes neturėjo drėgmės. Kita krito tarp erškėčių ir draug išdygę erškėčiai nusmelkė ją. Kita dalis krito į gerą žemę ir išdygus nešė šimteriopą vaisių. Tai sakydamas jis šaukė: Kas turi ausis klausyti, tas teklausei. Jo mokytiniai klausė jį, ką tas prilyginimas reiškias. Jis jiems tarė: Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptį, kitiems gi skelbiama prilyginimais, kad regėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų. Tas prilyginimas štai ką reiškia: Sėkla Dievo žodis. Prie kelio tai tie, kurie klauso; paskui ateina velnias ir atima žodį iš jų širdies, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti. Ant uolos tie, kurie išgirdę su džiaugsmu priima žodį; bet jie neturi šaknų; jie tiki iki laikui ir pagundos metu jie atsitraukia. Kas gi krito tarp erškėčių, tai tie, kurie kad ir klauso, bet šalin eidami rūpesnių, turtų ir

L E K C I J A

I. Kor. 9, 24—27; 10, 1—5.

BROLIAI. Ar jūs nežinote, kad tie, kurie bėga, lenktyne, visi, tiesa, bėga; bet tik vienas tegauna laimikį? Taip bėgkite, kad jūs gautumėte. Kiekvienas, kurs eina imtynėmis, nuo viso susilaiko. Jie juk tai daro, kad gautų pragaištantį vainiką, mes gi nepragaištantį. Taigi, aš taip bėgu, ne kaip į nežinias; taip kaujuos, ne kaip orą plakdamas. Aš baudžiu savo kūną ir stengiuos pavergti, kad kartais, kitiems apsakojęs, pats nepasidaryčiau peiktinas.

Aš nenoriu, kad jūs, broliai, nežinotumėte, jog mūsų tėvai visi buvo po debesimi, visi perėjo jūrą, visi buvo pakrikštyti į Mozę debesyje ir jūroje, visi valgė tą patį dvasinį valgį, ir visi gėrė tą patį dvasinį gėrimą, (gėrė gi iš sekančios paskui juos dvasinės uolos, o uola buvo Kristus). Bet daug jų nepatiko Dievui.

gyvenimo džiaugsmų nutroškinami ir neneša vaisiaus. Kas gi krito į gerą žemę, tai tie, kurie klauso žodžio, jį palaiko tikrai geroje širdyje ir neša vaisiaus kantrume.

Will. Doyle S. J.

Ar Man Nestoti Į Vienuolyną?

(Tęsimys)

Kartais ir labai geri žmonės padaro neapskaičiuojamų nuostolių, sulaikydami savo vaikus nuo įstojimo į vienuolyną ištisus metus ir dar ilgiau, norėdami, esą, "išbandyti" jų pašaukimą. Vaikai turi "pažinti pasaulį", tai, girdi, plečią jų akiratį ir padeda jiems geriau išbandyti savo būdą. Pašaukimas, neišlaikęs tokio bandymo ir pasaulio viliojimų bei pagundų, nesąs tikras pašaukimas, ir esą geriau jo išsižadėti.

"Argi pasaulis yra vieta pašaukimui iš-

bandyti?" — klausia šv. Vincentas a Paulo: "Leisk sielai kiek galima greičiau skubėti į tikrą prieglaudą vietą!"

Taigi klausiamo, ar patartina bandyti pašaukimą pasaulyje? Minėtasis T. Lesijus sako: "Nėra kito patarimo, kurs būtų tiek žalingas, kiek šitas. Toks patarimas reiškia ne ką kitą, kaip užgesinti vidaus ugnį, kilnų troškimą ir atiduoti žmogų pagundų audroms, kuris buvo jau bepriplaukias saugų uostą". Jei daržininkas imtų sodinti brangią sėklą, reikalaujančią didelio rūpestingu-

mo, į erškėčiai apaugusią žemę, jei ją atiduotų saulės spinduliams ir visoms oro atmainoms, jei išmėgintų, ar toji sėkla kartais neišaugtų tokioje nepalankioje vietoje — kas tokio žmogaus nelaikytų neišmanėliu? O jei-gu žmonės tiems, kurie yra pašaukti gyventi vienuolyne, pataria dar kurį laiką pasilikti pasaulyje, tai jie rodo dar mažiau išmanymo negu anas daržininkas. Pašaukimas yra sėkla, Dievo mesta į žmogaus širdies žemę ir paskirta nešti vaisiaus amžinajam gyvenimui. Šitoji sėkla žmogaus širdyje reikalauja nuolatinio rūpinimosi, nes žemė ten nėra labai tinkama. Reikalingas budrumas, kad dangaus paukščiai, piktosios dvasios, jos nenueštų, kad dygliai, pasaulio geiduliai bei rūpesčiai jos nepasmaugtų, kad žmonės nemindžiotų jos savo klaidingais pradais. Kas tik nori apsaugoti dieviškojo Sėjėjo į savo širdį įmestą sėklą ir matyti ją augant, tas turi bėgti nuo pasaulio ir ieškoti prieglaudos, ir tai kuomet greičiausiai.

Pašaukimo klausime tėvui neretai peržengia teisės, kurias Dievas jiems yra davęs. Pasiklausykime tikrai garsaus teologo jėzuito, kardinolo šv. Belarmino žodžių: „Tėvų autoritetas negali sūnums ar dukterims atimti teisės, patiems pasirinkti gyvenimo luomą, kai jie nori sekti Kristaus patarimais. Tačiau ir vaikai neturi apieisti meilės pareigos ir paprašyti tėvų sutikimo. Jeigu jie leidimo neduos, vaikai negali tučtuojau bėgti iš namų, bet laukti kurį laiką, kol tėvai susipras. Bet jeigu būtų pavojaus, kad tėvai neteisėtai trukdytų vaikams vykdyti savo pašaukimą, tai vaikai gali ir turi apieisti namus, net tėvams nežinant. Tėvai turi teisę kuriuo nors būdu patikrinti savo vaikų pašaukimą prieš jiems stojant į vienuolyną, tačiau neturi teisės reikalauti, kad jie pirma paragautų pasaulio pramogų. Ir jei vaikai, pasaulio pagundų suvilioti, nebetektų savo pašaukimo, tai tėvai, vis dėlto, iš to negali spręsti, kad pašaukimas nebuvęs tikras. Gali būti, kad pašaukimas buvo tikras, tik jis yra klaidingai atmetamas. Šv. Alfonsas Liguori sumini visą eilę teologų, kurie skelbia šitokią nuomonę: Tėvai, neleidami vaikams stoti į vienuolyną, sunkiai nusideda. Taip, pav., šv. Jeronimas sako: „Padaryti, kad kitas neįstotų į vienuolyną,

reiškia užmušti Jėzų Kristų to žmogaus sie-loje”.

Taigi, kada man stoti į vienuolyną, pažin-us, kad tikrai Dievas mane šaukia? Atsakymas: Tuoj, kai tik gali!

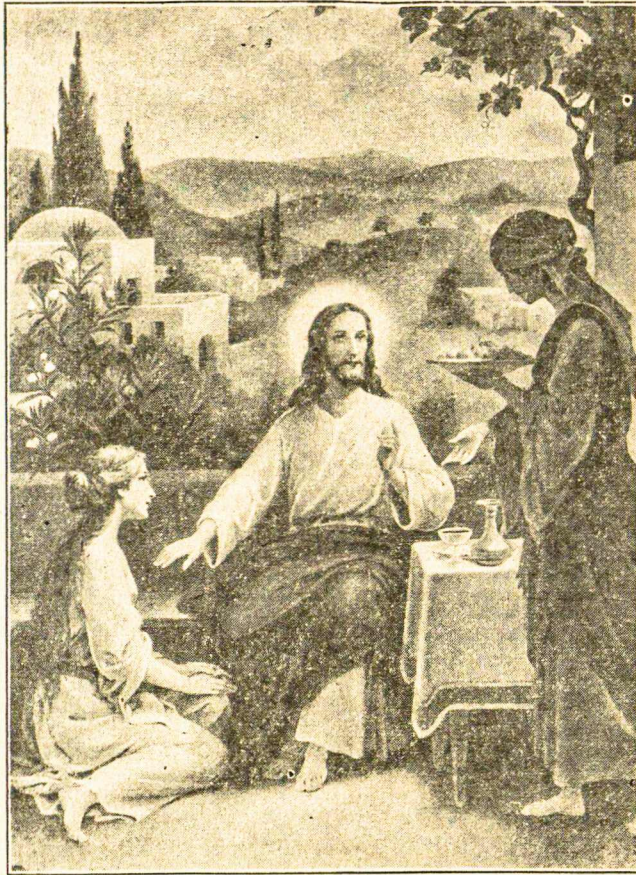
3. AR AŠ TURIU ĮSTOTI Į VIENUOLYNĄ?

Nėra kitos tokios svarbios valandos jauno žmogaus gyvenime, kaip toji, kai jis, drebedamas, stovi kryžkelėje. Su šv. Povilu jis norėtų pasakyti: „Kai dar tebebuvo vaikas, kalbėjau kaip vaikas, mažiau kaip vaikas”. Tuomet nespaudžia jo jokia atsakomybė. Bet vaikystės amžius praėjo. Dabar jis turi paleisti savo gyvenimo laivelį į jūrą, vienas turi išvykti į beribes mares, vairuoti per gyvenimo audrų sukeltas bangas amžinybės uosto link. Tai yra reikšmingiausia valanda, laikas, pilnas didžiųjų galimybių daryti gera ir bloga. Mat, jaunuolis, mergaitė, dabar žiūri į akis rimtam klausimui: Ką aš padarysiu iš savo būsimojo gyvenimo? Nuo šito apsisprendimo pareina gal ne tik tai laimė čia žemėje, bet ir amžinybės likimas.

Dievas davė žmogui gyvenimą, sudėjo tą brangią dovaną į jo rankas, kad ja pasinaudotų taip, kaip Dieviškoji Apvaizda sumanė nuo amžių. Vieniems išorės aplinkybės aiškiai rodo, koks turės būti jų gyvenimo kelias. Kitų širdyse kyla smarki audra, viens kitam prieštarauja linkimai kovoja dėl pirmenybės. Iš vienos pusės vilioja pasaulis, žmogaus sugedusi prigimtis pritaria patogiam gyvenimui. Bet kartu sieloje skamba Kristaus balsas, tylus, meilus, bet aiškus:

„Eik, sek manim! Man tavęs reikia, aš tau turiu daug darbo!”

Žmogus paprastai nėra įpareigotas laikytis Evangelijos patarimų, net tada, kai jis aiškiai ir neabejotinai pažintų, jog tai Dievas jį šaukia. Tai savaime seka iš patarimų esmės. Dievas būtų galėjęs įpareigoti žmones vykdyti ir visus Jo pageidavimus bei patarimus, jeigu Jis to būtų norėjęs. Bet paprastai Jis to nedaro, palieka valiai ir didžiadvasiai meilei laisvę priimti kvietimą ar jį atmesti. To mes neturėtume užmiršti, rinkdamies pašaukimą: Kristus ieško tokių sielų, kurios pasiaukoja Jam ir Jo tarnybai savo laisvu noru, be jokios išorės ar vidaus prievartos. Ir dangiškasis Tėvas no-

“Morta, Morta! rūpiniesi ir esi nerami dėlėi daugelio dalykų; reikalinga gi tik vienas. Marija išsirinko geriausią dalį, kuri nebus iš jos atimta.” (Šv. Luko 10, 38—42).

ri turėti vaikų neklausančių: “Ar aš turiu Tau atsiduoti?” bet tiktai: “Ar Tu leisi man Tau visiškai atsiduoti?”

Kadangi Evangelijos patarimai yra patarimai, o ne įsakymai, tai iš to seka: Jei kas nesilaikytų tų patarimų, t. y., jei jis nestotų į vienuolyną, nors aiškiai būtų išgirdęs savyje Kristaus kvietimą, tai toks žmogus dar nestatų savęs į ypatingą pavojų prarasti sielos išganyimą. Dievas ir toliau duos jam visas malones, kurių jam reikės sielai išgelbėti, jis galės pasiekti amžinąjį gyvenimą kaip ir visi kiti krikščionys panašiose aplinkybėse. Jei žmogus, atmetęs pažintą pašaukimą į vienuolyną, nebegalėtų išganyti savo sielos, tai jis turėtų pareigą stoti į vienuolyną, nes niekas neturi teisės savo sielą pražudyti. Bet tuomet patarimai nebeliktų patarimais, o virstų griežtu įsakymu.

Tačiau, jeigu dėl tam tikrų ypatingų ir

nepaprastų aplinkybių tavo sielos išganymas, pasiliekant pasaulyje, būtų pastatytas į didelį pavojų, ir vien tik vienuolyne galima būtų jį užtikrinti, tai tokiu atveju tu būtum įpareigotas stoti į vienuolyną. Taip pat būtum įpareigotas, jei Dievas išimtinai aiškiai pareikštų savo griežtą norą, taip kad Jis tau duotų suprasti, jog tu sunkiai nusidėsi Jo nepaklausydamas. Visais kitais atvejais tu gali sekti Dievo kvietimu, jei nori, ir, be abejo, turėtum juo sekti savo širdies kilnumui parodyti, bet jokiū būdu nesi įpareigotas tai daryti.

Bet pagalvok: Dieviškasis Išganytojas kviečia tave į vienuolyną iš ypatingos meilės ir dosnumo. Visa savo širdies meile Jis trokšta mūsų šventumo ir šaukia mus, kad sekume Jo pėdomis. Jis laukia mūsų pagalbos, kad visą savo amžių mes dalyvautume “visų dieviškųjų darbų dieviškiausiam da-

rbe”, t. y., žmonių sielų gelbėjime. Atmesti tokį garbingą ir meilingą begalinio Dievo kvietimą, reiškia, šiaip ar taip, nenuginčijamą paikumą.

Žmogus, atmesdamas aiškiai pažintą pašaukimą, dažnai vis dėlto nenusideda, nes nenumatė, nesuprato tokio didelio paikumo vaisių. Tačiau nereikia stebėtis, jog tokia siela pasaulyje jaučiasi nepatenkinta, nelaiminga. Ji vis tebeatmena, kad ji buvo Dievo šaukta aukštesniems dalykams, ir nesekė paskui Jo balsą tikrai iš bailumo ar negarbingo prisirišimo prie žemiškų dalykų. Neretai atsitinka, kad tokia nelaiminga siela ima ieškoti nusiramino, ir laimės pačiose žemesiose nuodėmėse. Dievas norėjo sielą tiek aukštai pakelti, o ji savo kalte nugrimzdo tiek žemai.

Jei kas išgirsta Dievo kvietimą, tai jis turėtų sekti juo tuoju, kai tik gali, ir tai linksma, dėkinga širdimi. Tavo klausimas tegu neskamba: “Ar aš turiu stoti?” bet: “Ar aš galiu stoti į vienuolyną?” O tu gali, jei nori ir jei tau nėra kliūčių. Tuo būdu visai lengva išspręsti pašaukimo klausimą: 1. Ar aš noriu stoti į vienuolyną? ir 2. Ar aš galiu stoti? Jei į vieną ir į antrą klausimą gali atsakyti: Taip, aš noriu, aš galiu — tai stok! Tu turi pašaukimą.

IV. Vienuoliško gyvenimo nauda

Dievas nesiduoda pralenkiamas dosnumu. Dosnia ranka Jis atlygina už aukas, kurias mes Jam nešame, klausydami Jo balso. Petras tarė Jėzui: “Štai, mes viską palikome ir sekėm paskui Tave. Kas mums bus už tai?” Ir Viešpats Jėzus atsakė: “Šimterio-pai gausite, ir laimėsite amžinąjį gyvenimą”. “Paragauk” ir žiūrėk, jog saldus yra Viešpats”, sako psalmistas. Šv. Jeronimas pa-lygina vienuolius, palikusius pasaulį, su izraelitais, išsivadavusiais iš Egipto nelaisvės, ir sako: “Dievas parodė jiems didelę meilę, pavertęs jų sunkią vergiją saldžia Dievo vaikų laisve”.

1. Vienuoliško gyvenimo laimė

Pasaulis, nors ir didžiuojasi visokiais dalykais, vis dėlto, nedrįsta tvirtinti, kad jis patenkinąs savo sekėjus. Vienas, kurs buvo galėjęs išpildyti visus savo širdies norus,

Saliamonas, nusiminęs sušunka: “Ko tik geisdavo mano akys, aš joms nieko neatsakydavau, savo širdies aš nesulaikiau nuo jokio džiaugsmo, nuo jokio geidulio, bet aš mačiau, jog visa yra tik tuštybė ir dvasios našta, išskyrus tik Dievą mylėti ir Jam vienam tarnauti”.

Vienuolių gyvenimas, kaip ir visų kitų žmonių, yra lyg karo tarnyba iki paskutinio kvapo. Ir jie turi savo kryželius ir naštas, ir dažnai Dievas siunčia jiems dar sunkesnių bandymų ir sielos kančių, kad juos padarytų tobulesnius. O vis dėlto sielos gilumoje jie jaučia Kristaus brangiausią dovaną: “Ramybę palieku jums, savo ramybę duodu jums”, tą širdies ramumą, kurio pasaulis nepažįsta ir kurio žemiškos pramogos duoti negali. Dėl to ir šv. Laurynas Justiananas sako: “Visagalis Dievas tyčia paslėpė vienuoliško gyvenimo laimę, nes jei ji būtų žinoma, visi paliktų pasaulį ir bėgtų į vienuolyną”. Ar nuostabu, kad tie, kurie visa paliko, kad sektų paskui Kristų, randa Jo jungą saldų ir Jo našta lengvą? Jie gėrisi tikru Dievo laimėjimu ir linksma viltimi paveldėti amžinąją garbę.

2. Vienuoliško gyvenimo šventumas

Dvasiški rašytojai tvirtina, kad vienuoliškas luomas prašoksta visus kitus luomus dėl to, kad jis pašalina tobulybės kliūtis ir žmogų pašvenčia Dievui tobuliausiu būdu.

Pasaulis su savo nuolatinėmis pramogomis ir pasilinksminimais lengvai gali pradžudyti pamaldumą, ir geriausiems krikščionims dažnai yra sunku nepasiduoti pasaulyje viešpataujančiai dvasiai, kuri yra abejinga tikėjimo dalykams. Ne viena dievobaiminga siela, trokšdama maldos ir susitelkimo, mato, kiek maža laiko ji tegali aukoti Dievui: šeimos rūpesčiai, žmonių draugijos reikalavimai, neišvengiami apsitankymai bei pasikalbėjimai per daug laiko juos užimtus. O vienuolyne rūpestis savo sielos išganymu ir tobulinimu yra pirmoji ir svarbioji pareiga, vienintelis kilnus gyvenimo uždavins.

(Daugiau bus)

GERASIS JUOZAPĖLIS

“Niekas neturi didesnės meilės, kaip tą, kad kas guido savo gyvybę už savo prietelius.” (Šv. Jono 15, 13—14).

TARPE neaukštų bet skaitlingų žaliuojančių kalnelių, tarpe dviejų atstui tekančių upių, Tiberijas Provincijoje, Palestinoje, prie ilgo kelio, einančio iš Nablus net į Damaską, randasi graži, žaliuojanti pailga lyguma, kurios viename krašte, netoli kalnelių, stovi baltutėlis, kalkėmis nudažytas, tarsi žydinčių baltųjų aguonų žiedai, pilkai žaliuojančioje lygumoje, mažas, prastutėlis, — rodos, nieku ypatingu nepasižymys, ir jokios gilesnės reikšmės nebeturįs, Nazareto miestelis. Viso pasaulio katalikų, o kartu dar ir daugelio įvairių protestantų lūpose, — daugiausia kaip kiti visi pavadinimai ar vietovardžiai bei miestai, — figūroja trys vardai, — istorinių vietų pavadinimai: — Betlėjus, Nazaretas, Jeruzalė!

Kodėl tie trys miesteliai daugiausia žmonių lūpose figūroja?

Dėl to, kad Brangiausias mūsų Išganytojas, — Jėzus Kristus, ne kur kitur, kaip vien tik Betlėjūj — gimė, Nazarete — užaugo, o Jeruzalėje — mirė pakabintas ant kryžiaus už mūsų kaltes. Štai dėl ko, žmonija tuos tris miestelius taip dažnai mini, ir taip dideliai gerbia!

* * *

Nazareto miestely, labai arti prie didžiosios ir puikiosios Švenčiausiojo Kūdikelio, — V. Jėzaus Jaunystės pagarbinimo ir atminimo Bazilikos, — stovi ir didelis Pranciškonų Ordino vienuolynas, prie kurio nemažesnė už patį vienuolyną randasi ir Saleziečių įsteigta ir globojama ir Našlaičių Vaikučių

Prieglauda. Tos prieglaudos įnamiai, — tai tikras Babelio Bokšto tautų mišinys: arabai, žydai, mahometonai, turkai, persai, syriečiai ir pagaliau europiečiai. Nors jie yra ir labai maišytos tautybės, tačiau sulig evangelisto žodžių, — visi jie yra gaivinami tos pačios Gyvosios Versmės, — Jėzaus Kristaus Evangelijos ir per šv. Krikšto apturėtą malonę, turi teisę vadintis Jėzaus Kristaus broliais ir seserimis. Tie visi prieglaudos įnamiai, — buvę pagonų vaikai, — dabar konvertistai. Prieglaudon patekę, jei pagonys, — pirmiausia yra pakrikštyjami, o paskiau krikščioniškai tikroje šv. Evangelijos dvasioje, auklėjami.

Vienas tos prieglaudos įnamis, buvęs arabas mahometonas vaikutis, yra gerasis Juozupėlis, jau maždaug dešimties metų amžiaus. Jis yra ypatingai visų visoje prieglaudoje pastebimas. Tai begalo geras, klusnus ir darbštus vaikutis! Jis yra specialis senelio vienuolio pranciškono — Bazilikos zakristijono pagelbininkas. Tarpe kitų įvairių Bazilikoje darbų, — Juozupėlis visuomet padeda kai turi atliekamą nuo mokslo laiką zakristijonui tvarkyti visa Bazilikos viduje, ypatingai valyti nuo dulkių altorius, juos gėlėmis papuošti, žvakes žvakidėse sustaisyti ir visą kitą panašų darbą, kaip reikiant atlikti. Ir visa tai, darbštusis Juozupėlis geriau ir rūpestingiau ir už patį senelį zakristijoną, atlieka!

Vieną dieną, gerasis Juozupėlis kaip paprastai, su seneliu zakristijonu valė dulkes nuo didžiojo Bazilikos altoriaus. Pradėjęs darbą, — zakristijonas kaž koku tai reikalu nuėjo vienuolynan ir ilgai iš ten nesugryžo. Juozupėlis tuo tarpu dirbo vienas. Juk tai ne naujiena! — Jis jau nebe pirmas kartas, kai vienas Bazilikoje paliktas, tą ar kitą darbėlį dirbinėja. Dabar jis šluostė dulkes apie Tabernakulį (Cimboriją). Pakėlęs šilkinį, auksu išsiuvinėtą uždangalą, kad nušluostyti pačias Tabernakulio dureles, — jis pamatė, kad Tabernakulio durelėse palikta įkištas, matomai pamirštas kunigo vienuolio, šv. Komuniją žmonėms bedalinant raktelis.

— Koks tai didelis nerūpestingumas! Juk jeigu dabar manęs viduje būtų nebebuve, — vagys ar plėšikai būtų atėję, — ir pavogę iš altoriaus Gerąjį Jėzų!... Reikia kuo grei-

čiausia nunešti raktelis zakristijon ir ten paslėpti... — Juk tai nejuokai! — nusimiņęs ir susijaudinęs vos kvapą krūtinėje iš išgąščio beatgaudamas, kalbėjo pats sau vienas Juozupėlis.

Jau buvo betraukias raktelį iš Tabernakulio durelių, — kai staigiai galvoje jam gimė gana laiminga ir išganinga mintis:

— Kodėl pačiam nepasinaudoti tokia reta ir auksine proga? Kodėl nepadaryti Brangiausiajam Jėzui mažą vizitą? Juk Jėzus ir dieną ir naktį, — visuomet būna vienas, uždarytas šiame mažame Tabernakulio kalėjime! Juk nėra abejonės, kad ta mažoji mano vizita, gerajam Meilės Kaliniui — Jėzui, padarytų gana didelį džiaugsmą!?

Juozupėlis rūpestingai atidaro Tabernakulio dureles... Jau matyti puška su sv. Sakramentu, tik nematyti joje pasislėpusio Jėzaus.

— Sveikas, Gerasis Jėzau, taip gražią dienelę mano mažyčio aplankytas! Kaip aš esu linksmas ir laimingas, kad taip netikėtai gavau progą šiandien pas Tave čia apsilankyti! Tiesa, aš Tavęs neregiau, Gerasai mano Jėzau; bet tas man nėra taip labai ir svarbu. Tačiau kaip aš norėčiau kuo ilgiausia su Tavimi čia pasilikti, ir daugelį dalykų Tau papasakoti... — kalbėjo Juozupėlis su kupinai pripildyta, tyro, švento džiaugsmo, smarkiai plakančia savo širdimi.

— Kodėl neatsiliepi, mano Gerasis Jėzau! — Juk Tu esi mano pusbrolis! — Kalbėk, su manimi!... — dar linksmau ir entuziastingiau, sušunka su smarkiai iš meilės plakančia savo širdimi ir žibančiu iš nekalto džiaugsmo veideliu gerasis Juozupėlis, mylimajam savo Jėzui.

Jėzus lieja begalinę savo meilės daugybę į tyrą, tarsi žemčiūgas šventumą žibančią, nekaltą Juozupėlio širdelę, ir pripildo ją neapsakoma ir nežemiška laime, linksmybe ir entuziazmu. Tačiau ir taip nuolankiai ir atvirai prašomas bei kalbinamas, Gerasis Jėzus tyli! Jis neatsiliepia į Juozupėlio kalbą! Dieviškosios Savo Išminties ir valios sumetimais, — Jis čia nebenori padaryti stebuklą ir matomai bei girdimai į Juozupelį prakalbėti, nes Dieviškoji Jo Išmintis nemato rimto reikalo, daryti stebuklą.

(Bus daugiau)

Tėvų Marijonų Rėmėjų XII-tojo Seimo Protokolas

Dvyliktasis Tėvų Marijonų Bendradarbių Dr.-jos seimas įvyko Chicagoje Šv. Jurgio parapijoje, vasario 5 d., 1939.

Per Jo Malonybės praloto M. L. Krušo, Šv. Jurgio par. klebono palankumą, seimas pilnai ir visais žvilgsniais pavyko. Šį seimą daro istorišką faktą, kad šio seimo proga atsisveikino du tėvai marijonai — kun. Antanas Andriušis, MIC. ir kun. Kazimieras Vengras, MIC., kurie lydimi didž. gerb. provincijolo kun. J. J. Jakaičio išvyksta į Argentiną tenyksių lietuvių tarpe darbuotis.

Seimas prasidėjo iškilmingomis šv. Mišiomis Šv. Jurgio bažnyčioje. Jas laikė didž. gerb. provincijolas kun. J. J. Jakaitis, kuriam asistavo misijonieriai kun. A. Andriušis, MIC. ir kun. K. Vengras, MIC. Pritaikintą išpūdingą ir gražų pamokslą pasakė gerb. kunigas B. Urba, Šv. Kazimiero vienuolyno kapelionas. Komp. A. Pocius, Šv. Jurgio par. vargonininkas gražiai pritaikė muziką. Ta proga bažnyčia buvo kupina žmonių — vietinių ir iš kitų kolonijų suvažiuosiu. Žmonės buvo pakilioje dvasioje ir labai susiinteresavę visu tuo, kas šia proga dėjos. Tik į pakilusį žmonių ūpą disonansą įnešė faktas, kad Jo Malonybė pralotą M. L. Krušas, kurs taip maloniai seimą priėmė ta pro-

ga sunegalėjo ir neįstengė dalyvauti nei pamaldose bažnyčioje, nei seime, nei vakariėnėje. Jį atstovavo gerb. vikaras kun. S. Petrauskas.

Po bažnytinių pamaldų salėje delegatams buvo suruošti pietūs, kuriuos pagamino Šv. Kazimiero Rėmėjų 2 skyrius, vadovaujant pirm. A. Vaišvilienei.

Seimą atidarė TT. Marijonų Bendradarbių Dr.-jos apskričio pirm. A. Bacevičius ir pakietė praloto pavaduotoją, gerb. kun. S. Petrauską atkalbėti maldą. Po to pasakęs įžanginę prakalbėlę perstatė seimo prezidiumą. Visi su perstatymu sutiko ir šie užėmė vietas: pirm. adv. K. Česnulis, jo pagalbininkais A. Valančius iš Cicero ir D. Gasparkienė iš West Side; raštinninkais Ona Bukantaitė iš Dievo Apvaizdos parap. ir Jonas Stočkus iš Gimimo Panelės Šv. par.; rezoliucijų komisija "Draugo" red. Leonardas Šimutis, dr. A. Rakauskas ir Simonas Pileckas; mandatų komisija Ona Pauliukaitė, pnia Šrupšienė ir kun. V. Andriuška.

Prezidiumui užėmus savo vietas, seimo vedėjas adv. K. Česnulis pasakė įžanginę prakalbėlę ir ėjo prie dienotvarkės.

Prąėjusio seimo protokolą perskaitė Jonas Kulikauskas. Didž. gerb. provincijolas kun.

J. J. Jakaitis, MIC., skaitė sveikinimus.

Sveikinimai raštu buvo šie: Roma, sausio 20 d. 1939 m. Via Corsica N 1.

Amerikos Tėvų Marijonų Rėmėjų XII Seimo Dalyviams.

Didžiai vertindami tuos taurius idealus ir kilnius užsimojimus, kurių vedini ir Jo Prakilnybės, D. G. Prelato M. L. Krušo maloniai kviečiami, šiandien esate susirinkę Amerikos Tėvų Marijonų Rėmėjų XII Seime, nuoširdžiausiai Jus sveikiname ir maloniai prašome priimti mūsų linkėjimus bei maldas, kad Seime svarstytyas mintis ir padarytus nutarimus bei pasiryžimus Dievas laimintų greitai ir garbingu įvykdymu.

Betgi čia negalime tylomis praeiti Amerikos Tėvų Marijonų 25-erių metų gyvavimo sukaktį. Dėl pačių Marijonų pastangų, darbų ir laimėjimų tiek spaudos, tiek auklėjimo, tiek misijų srityse, ne mums pasisakyti. Tačiau, visa tai, kas per tą laikotarpį, Lietuvai laiminant, teigiama buvo pasiekta, be neįkainuojamos, kilniųjų Rėmėjų ir garbingųjų jų dvasios Vadų, vienokios ar kitokios konkrečios pagalbos, būtų paskydę miglotose gerų norų dausose. Kilnieji Rėmėjai su savo garbingaisiais dvasios Vadais yra Amerikos Tėvų Marijonų užsimojimams, kas būriniam Kristaus laive-

liui yra palankus vėjelis audringoje mūsų laikų gyvenimo jūroje. Ir kaip tai yra džiugu, kad, nežiūrint daugelio svarbių savųjų reikalų, galite atžymėti Šiaurės Amerikos Marijonų 25-erių metų religinio - kultūrinio darbo sukaktį, pripildydami šiltu ir palaimingu artimo meilės dvelkimu to laivėlio bures, šiandien drąsiai nutiestas į dirvonuojančias plačias Pietų Amerikos erdves.

Taigi šia proga, tegalime reikšti giliausią padėką ir linkėti, kad Jūsų tolimesnį darbų našumą, Jūsų nepalaužiamą katalikišką solidarumą ir amerikietiška išmaningas pastangas laimintų Aukščiausiojo ranka.

Kun. Andrius Cikoto, MIC.,

Gener. Viršininkas

Kun. K. Rėklaitis, MIC.

Gener. Prokur.

Kun. V. Draugelis, MIC.

Gener. Patar.

Tėvų Marijonų R-jų Seimas
Right Rev. Mons. M. Krušas
3230 S. Lituanica Avenue,
Chicago, Illinois.

Didž. Gerb. Seimo dalyviai,

Susirinkusius į savo XII Seimą lietuviško ir katalikiško darbo Amerikoje uoliausius rėmėjus ir palaikytojus nuoširdžiausiai sveikiname ir prašome Dievo palaimos visiems ateities žygiams.

Nors neseniai mes čia esame atkilusios, nors mūsų dar nedaug ir mūsų darbai niekam dar nesimeta į akis, ta-

čiau uolieji visokio lietuviško ir katalikiško darbo palaikytojai jau spėjo mus pamatyti, mus geru žodžiu sutiko ir savo auka pirmuosius mūsų žingsnius parėmė. Visiems ir visoms nuoširdžiai lietuviškai dėkojame.

Mums yra brangu visa, kas lietuviška ir katalikiška, todėl mums nebus sunkus Amerikoje joks darbas, kuris tiems dviems brangiems idealams ir lietuvių gerovei galėtų patarnauti. Iš mažų grūdelių prisipildo didžiuliai aruodai. Jei Dievas laimins ir lietuviai savo geru žodžiu bei centu parems, tai ir maži bei tuo tarpu niekam į akis nekrentą mūsų darbeliai galės greit būti naudingi visai Amerikos lietuvių visuomenei. Dieve, padėk Jums!

Visiems dalyviams dėkingos

N. P. Šv. P. Marijos

Kongregacijos Seserys

Marianapolyje ir

Marian Hills

Didžiai Gerbiamam

Kun. J. Jakaičiui

Tėvams Marijonams ir

Seimo Dalyviams

Gerbiamieji!

Sveikiname Tėvų Marijonų Provincijolą, Tėvus Marijonus ir Seimo Dalyvius.

Šiandien ypatingai prisiminsime Jus maldose. Melsime Išminties Sosto padėti Jums ir laiminti visą Jūsų darbuotę.

Šia proga sveikiname Didž. Gerb. Kun. J. Jakaitį, keliaujančius į Argentiną misijonie-

rius Kun. A. Andriušį, Kun. K. Vengrą ir linkime laimingos kelionės ir Aukščiausiojo palaimos visame!

Jūsų Kristuje,

Šv. Kazimiero Seserys

Motina Maria

Pittsburgh, Pa.

Feb. 4, 1939

Bankieto Vedėjui,
Care Rt. Rev. Msgr. M. Krušas
3230 Lituanica Ave.

Sveikiname Argentinos apaštalus ir mūsų garbinguosius Bendradarbius Tėvus Marijonus. Atsisveikindamos linkime Jums sėkmingai vesti Pietų Amerikos lietuvius į šviesią ateitį. Nepajudinama Viltis telydi Jumis.

Jūsų Kristuje

Motina M. Aloyza ir

Šv. Pranciškaus Seserys

Kun. Jonui Jakaičiui, M.I.C.

Chicago, Illinois.

Prašau nuo manęs pasveikinti Marijonų Rėmėjų Seimą, ir širdingai padėkoti visiems Broliams Amerikiečiams. Iki greitam pasimatymui.

Ignas Padvalskis,

Lietuvių Katalikų

Federacijos Pirmininkas

Marijampolė

Feb. 4, 1939

Rev. Jakaitis

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Ill.

Dievo palaimos naujoms misijoms.

Sesuo Navickaitė.

(Bus daugiau)

Paklausimams Atsakymai

Kaip suaugęs atsivertėlis atlieka savo pirmą išpažintį? Yra daug dalykų, kurie katalikų yra žinomi kaip nuodėmės, bet kurių nekatalikas nelaiko nuodėmėmis iki po atsivertimo. Ar ir tuos jis turi išpažinti?

Jeigu atsivertėlis iki šiol buvo nepakrikštytas ir dabar yra kunigo besąlyginiai pakrikštijamas, visos jo praeito gyvenimo nuodėmės yra jam atleidžiamos krikšto sakramentu. Todėl per savo pirmą išpažintį, jam reikės išpažinti vien tik nuodėmes papildytas nuo krikšto priėmimo. Tačiau, jeigu atsivertėlis nuo pirmiau yra pakrikštytas, kada įstoja į katalikų Bažnyčią jis turi išpažinti visas mirtingąsias nuodėmes, kurias papildė nuo krikšto.

Atsivertėlis gali rasti žmonių pildomų nuodėmių sąrašą bet kuriame katekizme. Tačiau, tegul atsimesna, jog negali būti mirtinos nuodėmės ten kur kas pildydamas ar darydamas nuodėmingą darbą tuomet nežinojo, jog toks darbas ar apsileidimas yra nuodėmė. Toliau, jog nuodėmė būtų mirtina, reikia trijų sąlygų:

1 — pats daiktas ar dalykas turi būti svarbus; 2 — turi būti atliktas su pilnu supratimu, ir 3 — iš laisvos valios.

Paprastai, yra negalima, jog žmogus turėdamas sveiką protą, pildytų kai kurias nuodėmes, kaip vagystę ar paleistuvystę ir nesuprastų, jog šie veiksmai yra nuodėmingi.

Vienas katalikas, mirdamas paliko žymią sumą pinigų, kurią paskyrė Mišioms. Kokios tos Mišios turėtų būti, ar giedotos ar skaitytos?

Nebent giedotos Mišios būtų aiškiai paminėtos, testamentų ir palikimų išpildymui paprastai atlaikomos skaitytos Mišios. Tokia yra manoma buvo velionies valia. Tačiau, remiantis vietos papročiais, kokių nors išsireiškimu pačiame testamente, kartais galima ir giedotomis Mišiomis numirusio valią išpildyti. Jeigu yra abejojimas, reikia kreiptis į vyskupą ir prašyti jį klausimą išrišti.

Ar yra nuodėmė didelius pinigus praleisti puikiems drabužiams?

Niekas, žinoma, neturėtų peržengti ribas ir puošti tokiais drabužiais, kurių išigijimui jo išteklius neišneša. Tačiau, daug žmonių taip daro ir tokiu būdu gali nusidėti tuštybe. Šalia to, tokie teisėtai užtrauktas skolas dažnai neatlygina ir gali papildyti kitą nuodėmę skriausdami kitą.

Kodėl katalikai priešinasi Biblijos skaitymui viešose mokyklose?

Katalikai priešinasi protestoniškos Biblijos skaitymui viešose mokyklose dėl tos pačios priežasties, dėl kurios protestantai ir netikintieji priešinasi katalikiškos Biblijos skaitymui viešose mokyklose. Patyrimas įrodė, kad Biblijos skaitymas viešose mokyklose paprastai tampa protestantams proga įvesti tam tikrą savotišką pamaldą. O tai nesiderina su Amerikos konstitucija. Jei nekatalikai ištikrųjų nori mokytis religijos savo vaikus mokyklose, tai tegu seka katalikus, tegu deda aukas ir tegu steigia savas mokyklas, kur galės savo Bibliją savotiškai skaityti ir studijuoti ir nemindžios kitaip manančių žmonių teisių.

Ar miręs silpnaprotytis galės džiaugtis dangaus linksmybėmis?

Jei silpnaprotytis yra apkrikštytas, tai jis galės džiaugtis dangaus linksmybėmis. Silpnaprotytystė yra laikina smegenų liga, ne sielos.

Kurie yra penki svarbieji škaplieriai?

Ona L., Chicago, II.

Negalėtume griežtai pasakyti, kurie penki iš tiek daug škaplierių būtų patys svarbieji, tačiau yra penki škaplieriai, kuriuos žmonės nuo senų laikų yra pratę sujungti. Bus geriau juos pavadinti kaip plaučiausiai ar geriausiai žinomus vietoj svarbiųjų.

Penki geriausiai žinomi ir dažniausiai vadinjami škaplieriai paprastai yra šie:

1) Švenčiausios Trejybės škaplierius;

- 2) Karmelitų škaplierius;
- 3) Servitų arba Septynių Švč. Panelės Marijos Skausmų škaplierius;
- 4) Švč. P. Marijos Nekaltai Pradėtosis škaplierius;
- 5) Kančios škaplierius.

Švč. Trejybės škaplierius yra baltas su kryžiumi, kurio stačiasis stulpukas raudonas, o skersinis — mėlynas. Karmelitų škaplierius yra rudas. Servitų arba Septynių Švč. P. Marijos Skausmų škaplierius yra juodas. Nekalto Prasadėjimo — mėlynas, o Kančios — raudonas.

Sudėjus visus škaplierius į pundelį, Kančios škaplierius turi būti pundelio viršuje, o Švč. Trejybės škaplierius — pundelio apačioje.

Kadangi gana nepatogu nešioti tokį škaplierių pundelį, jo vietoj galima vartoti tam tikslui tinkamai pašventintą škaplierinį medalikėlį.

Jau suėjo dvidešimt metų kai meldžiuos, atlikinėju novenas ir t.t. už mano girtuokį vyrą. Jis visą mūsų gyvenimą yra apsunkinęs ir padaręs nelaimingu. Tiesiog vargas su juomi sugyventi. Kartą buvo prisižadėjęs daugiau negerti. Ištesėjo vos keturis mėnesius. Kartais pamatau, jog net neverta visai melstis..

Na, gal ir mes nevienas kartais pamano, jog neverta melstis, tačiau gerasis mūsų Išganytojas, kuris žodžiu ir pavyzdžiu yra išmokinęs mus melstis, sakė, jog turime melstis ir niekad nepaliauti. Išganytojas gi buvo Dievas, tai tur būt Jis geriau už mus viską žinojo. Jeigu kuris mūsų kartais esame kitos nuomonės ir su Kristumi nesutinkame, tai tikrai mes, o ne Kristus klystame.

Gal visos jūsų maldos ir pasišventimai kaip tik yra reikalingi jūsų vyro sielos išganymui. Jeigu tai atsiektumėt, ateis diena kada jūs už tai apturėsite savo vainiką.

Tad, turėkite kantrybės, Motute. Dunksu yra atversti persisunkusį seną girtuoklį, ypač jeigu jis nelabai norėtų mesti gėrės. Tačiau, nepamirškite, jog su malda tai nėra negalima.

Čia svarbus perspėjimas merginoms, pastebėjusioms savo būsimųjų vyrų palinkimą ge-

rti. Kol dar ne per vėlu, gerai ir rimtai pamastykite ar tarti žodį pri e Dievo Altoriaus ir imti tokį asmenį už vyrą lig karsto lentos, o gal geriau netarti?

Jeigu katalikas žmogus yra gavęs "divorsą" nuo savo nepakrikštytos žmonos, ar jis galėtų vesti kitą katalikų Bažnyčioje? Savo dabartinę "divorsuotą" žmoną jis išsyk yra vedęs prie "taikos teisėjo" (Justice of the Peace), o paskui prie katalikų kunigo.

Dievo ir Bažnyčios akyse, toks žmogus yra vedęs ir iki po šios žmonos mirties, negali kitos vesti. Kunigas gerai juodu surišo moterystėje, taip kad jų moterystė yra nesutraukoma, nesuardoma. Tik viena mirtis suteiks laisvę ir galimybę antru kartu vesti.

Tačiau, jeigu dėl kokios įrodytos priežasties ar kliūties dabartinė moterystė būtų netikra ir nevaržanti, tada Vyskupui davus pareiškimą vyras galėtų vėl vesti, net prieš žmonos mirtį nes tikrenybėje nebūtų su dabartine žmona sujungtas moterystėje.

Patarčiau tokiam pasikalbėti apie tai su vietiniu klebonu. Tėpaprāso toks žmogus, jog kleboną viską ištirtų ir patikrintų.

Pareiškimas

Brangieji, turėkite kantrybės. Šio "Klausimams Atsakymai" kampelio vedėjas neturi tiesioginės pareigos ar užduoties į prisiunčiamus paklausimus tuojau duoti atsakymą. Jis yra užimtas ir turi kitų pareigų. Todėl, kartais gali praeiti gana ilgas laikas iki pamatysite savo paklausimui atsakymą. Tačiau, sakau — turėkite kantrybės. Skaitykite ir sekite klausimų ir atsakymų eigą, o jeigu turite kokį paklausimą pasidrašinkite ir prisiųskite. Prisiunčiami vardai nebus skelbiami. Į bevardžius laiškus neatsakom.

Norintieji asmenišką atsakymą, teprasiunčia voką su prilipdytu pašto ženkleliu. Ačiū.

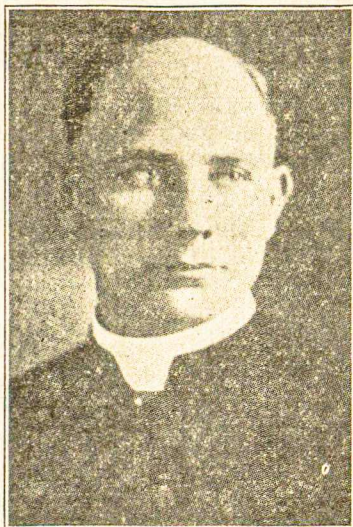
Visus paklausimus siųskite "Klausimų Atsakymų Kampelis", 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

PERMAINOS TT. MARIJONŲ TARPE

Gerb. kun. J. Mačiulionis,
Čikagoje marijonų namo vi-
ršininkas.

Kun. Adomas Jeskevičius,
“Draugo” administratorius

TT. Marijonai plečia savo darbuotę ir lei-
džiasi į naujus veikimo laukus. Misijonie-
riavimo šakoje TT. Marijonai daug pasi-
darbavo ir darbuojasi Jungtinėse Valstybė-
se.

Misijonieriškos dvasios lietuvių tarpe ne-
trūksta. Yra lietuvių misijonierių besidar-
buojančių pagoniškoje šalyse. Keista būtų,
jei lietuvių misijonieriai vyktų tik į pagoni-
škas šalis, o savo tautiečius, patekusius
į pasaulio pakraščius, užmirštų. Tą neuž-
miršę, du kunigai, kun. Ant. Andriūšis, MIC.
ir kun. Kaz. Vengras, MIC. lydimi d. g. kun.
J. Jakaičio, MIC. išvyko Vasario 11 d., į
Pietų Ameriką, ta spraga lietuvių misijonie-
rių darbuotėje, bus užpildyta.

Šio tarpu TT. Marijonų kongregacijoje,
Anglos provincijoje, įvyksta žymios per-
mainos.

Gerb. kun. Juozapas Mačiulionis, dabarti-
nis Tėvų Marijonų Seminarijos, Hinsdale,
Ill. Kanonų teisių ir istorijos profesorius
bei dvasios vadas, kun. Antanui Andriūšui
išvykus į Pietų Ameriką — Argentiją, yra
skiriamas kaipo vietos marijonų namo vir-
šininkas. Į kunigus išventintas 1925 m. Tė-

vų Marijonų kongregacijoje darbavosi daug-
riopuose darbuose. Aušros Vartų parap.
klebonavo tris metus, buvo “Draugo” admi-
nistratorium ir vėl grįžta atgal į Čikagą,
nenustojęs eiti ir profesoriaus pareigas TT.
Marijonų seminarijoje.

Kun. Adomas Jeskevičius, naujas “Drau-
go” administratorius, iki šiol padėdavo su
dvasine pagalba kun. Pranciškui Skrode-
niui, Kenoshoj, Wis. Gimęs 1905 m., į kun-
igus išventintas 1932 m. Mokslus ėjo čia
Amerikoje ir Lietuvoje. Ilgus metus darba-
vosi Aušros Vartų parapijoje, kur parapi-
jiečiai ir šiandien jį dar atsimena.

“Laivo” redaktorium ir administratorium,
laikiniai pareigas perima, dabartinis Aušros
Vartų parap. vikaras, kun. Vincentas P.
Andriūška.

Neabejojame, kad šiomis permainomis la-
bai įdomauja visi TT. Marijonų Įstaigų Rė-
mėjai ir apskritai visą lietuvių katalikiš-
koji visuomenė. Visi nudžiugs sužinoję, kad
darbas Dievo garbei, sielų išganymui ir lie-
tuvybės palaikymui yra plečiamas.

Visiems naujuose paskyrimuose linkime
Dievo palaimos ir sėkmingos darbuotės.

IŠ TT. MARIJONŲ SEMINARIJOS GYVENIMO

Sausio 22 d. Iškilnių Įspūdžiai

Seminarijoje dar ir šiomis dienomis vis skamba ir jaučiami gražūs, nepamirštami įspūdžiai iš kunigystės šventinimų ir Marijonų kunigų - misijonierių išlydėjimo iškilnių, įvykusių seminarijoje š. m. sausio 22 dieną.

Jaučiamas didelis džiaugsmas, kad Dievi laiminant, teko susilaukti tokių gražių ir gausių seminarijos vaisių. Toks gražus pasisekimas daug kuomi palengvina auklėtojų sunkias pareigas ir priduoda jėgos panešti visokius vargus, sunkenybes ir trūkumus, kuriuos nelengvas ir atsakomingas auklėjimo darbas su savimi neša. Toks gražus pasisekimas, taipgi, yra labai didelis paakstinimas ir auklėtiniams, kurie, matydami kitus jau atsiekusius tuos pačius kilnius idealus, patys užsidega vis karštesniais pasiryžimais, kas jau nebebūtų, nugalėti visokias kliūtis, kurios laikui bėgant galėtų jųjū pasirinktame kelyje prisimesti.

Gilų įspūdį padarė ir naujai išventintų kunigų tėvelių, giminių, prietelių ir bendrai seminarijos rėmėjų nepaprastas džiaugsmas ir nuoširdumas. Ir jiems reikia būtisai priskirti šių pavykusių iškilnių pasisekimo dalį; nes kaip tik jie naujiems kunigams per tuos ilgus ruošimosi metus maldoms, geru žodžiu, aukomis ir kitais prieinamais būdais, pridavė jėgų žengti pirmyn, sunkenybėse drąsino jųjū žingsnius; tie patys tėveliai, giminės, prieteliai ir seminarijos rėmėjai, savo bendradarbiavimu — ar tai maldomis, ar geru žodžiu, aukomis ar kitais galimais būdais — kaip tik gelbsti palaikyti seminariją ir įvykdyti josios kilnius užsimojimus.

Gražiai ir giliai atsiliepė į visus Jo Ekselencijos Vyskupo William D. O'Brien, D.D. nuoširdumas ir palankumas lietuviams ir jųjū reikalams. J. E. jau ne pirmas kartas kai lietuviams iškilmingose progose patarnauja; ir, išrodo, jog juo toliau, juo nuoširdžiau jis lietuviams atsiliepia. Savo kalbose, ar tai viešose ar privatinėse, J. E. visad reiškia savo glaudų prisirišimą lietuviams ir jųjū reikalams. Ir kas svarbiausia ir gražiausia,

J. E. savo darbais tą savo prisirišimą ir užjautimą patvirtina ir aukomis lietuvių reikalus remia.

Vyskupas O'Brien, D.D. sausio 22 dienos iškilnių atminimui, seminarijai dovanuoja didelį, gražiais rėmais, savo paties paveikslą, o naujai išventintiems kunigams, sau ir įsišventinimui atsiminti, J. E. kiekvienam įteikė savo fotografiją.

Misijonieriai Į Pietų Ameriką

Seminarijos auklėtiniams, taip pat, neapsakomas džiaugsmas ir malonumas, kad lietuvių visuomenė taip susidomėjo Marijonų misijonierių išvykimu Pietų Amerikon ir jog ši reikalą taip gražiai ir nuoširdžiai parėmė. Tą aiškiausia patvirtino kunigų klebonų pritarimas ir parama, Marijonų Rėmėjų metinio seimo gražus pasisekimas, šaunios kunigams - misijonieriams suruoštos išleistuvės ir bendras lietuvių visuomenės gražus atsiliepimas.

Toks bendras žmonių pritarimas ir bendradarbiavimas Tėvams Marijonams ir išvykstantiems misijonieriams — kun. A. Andriūsiui, MIC. ir kun. K. Vengrui, MIC. — priduoda daugiau drąsos ir noro šiam ir panašioms darbams dirbti, pasišvesti, ir suteikia vilties, jog bus galima ir ateityje laukti ir tikėtis paramos šiam ir kitiems užsibrėžtiems užsimojimams. O gi ta parama gali būti visokia — medžiaginė ir dvasinė. Kam kokia priinama, tokia visad bus laukiama ir giliausiai įvertinama.

Užuojauta

Teko paskutiniu laiku sužinoti, jog d. g. Pralotas Kun. Mykolas Krušas, Šv. Jurgio parapijos klebonas, Chicago, Ill., gan sunkiai susirgęs. Tarp viso ko, d. g. Pralotas įdėjęs daug darbo ir rūpesčio, kad pavyktų Marijonų Rėmėjų metinis seimas ir Marijonų kunigų - misijonierių išleistuvių puota, kaip tik tų iškilnių metu sunegalėjęs ir turėjęs atsigulti lovon.

Reiškiamo d. g. Pralotui Krušui užuojautos dėl ligos ir linkime kuo greičiausia pasveikti!

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Vyskupo Jubiliejus

Cleveland, Ohio. — Birželio 11 d. vyskupas J. Schrembs minės auksinį kunigystės jubiliejų. Į kunigus buvo išventintas birželio 29 d., 1889 m. Clevelando vyskupu tapo birželio 16 d., 1921 m. Civilinės vyskupo pagerbtuvės įvyks Clevelando didžiuliam stadione.

Sidabrinis Jubiliejus

Belleville, Ill. — Balandžio 25 d. vyskupas Althoff minės savo vyskupavimo sidabrinį jubiliejų. Sykiu bus paminėtas 50 metų jubiliejus nuo Belleville vyskupijos įkūrimo. Vyskupas Althoff į kunigus išventintas liepos 26 d., 1902 m., o vyskupu konsekruotas vasario 24 d., 1914 m.

Vyskupo Konsekracija

Seattle, Wash. — Vasario 24 d. Sv. Alovzo bažnyčioj Spokane, Wash. įvyks konsekracija naujo vyskupo - koadjutoriaus Walter Fitzgerald. Jisai yra jėzuitas. Per pastaruosius aštuonis metus buvo vietos provincijolu. Jisai taipgi yra buvęs prezidentu Seattle kolegijos ir Gonzaga universiteto. Jisai yra gimęs ir augęs Washingtono valstybėj.

Dvigubos Sukaktuvės

Vasario 12 d. Šv. Tėvas minėjo dvigubą jubiliejų. Minėjo 17 metų sukaktuves nuo išrinkimo į popiežius ir 10-ties metų sukaktuves nuo įvykinimo taikos su Italijos vyriausybe.

Valstybė Privalo Rūpintis Darbininkų Gerove

Detroit, Mich. — Kun. John P. Boland, kalbėdamas katalikų darbininkų susirinkime pasakė: “Valstybė nėra tik tvarkos prižiūrėtoja, bet privalo rūpintis žmonių gerove. Valstybė turi prižiūrėti, kad tarpe darbininkų ir darbdavių būtų sutikimas, kad darbininkai nebūtų skriaudžiami. Kada išskyla nesusipratimai tarp darbininkų ir darbdavių valstybė privalo tarpininkauti”.

Rašytoja Priėmė Katalikų Tikėjimą

Dublin. — Žymi Amerikos rašytoja, Miss Helen Landreth šiomis dienomis priėmė Katalikų tikėjimą.

Laisvės Ir Demokratijos Pamatas — Religija

New York. — John D. Rockefeller paskyrė \$25,000 pastatymui New Yorko pasaulinei parodai Religijos šventovės. Jis pasakė: “Be religijos laisvė ir demokratija yra neįmanoma; ji yra pamatas ant kurio turime statyti visuomenės namą”.

Kaip Auga Katalikų Bažnyčia

Naujausi tyrinėjimai rodo, kad kat. Bažnyčia pirmam šimtmety teturėjo tik keletą tūkstančių. 200 metais — jau buvo keletą dešimtų tūkstančių. 300 m. — apie 2 milijonai katalikų, 500 m. — 6 milijonai katalikų, 600 — 8 milijonai katalikų. Apie 1000 m. buvo jau 15 milijonų katalikų Bažnyčios narių. Šiandien katalikų Bažnyčia yra didžiausia pasauly ir skaito apie 400 milijonų savo narių. Ir dabar kaskart auga, nes įvyksta daug grįžimų į katalikų Bažnyčia Amerikoje ir Anglijoje. Gerai sekasi katalikų Bažnyčiai ir misijų kraštuose, tik 1938 metais gerokai sutrukdė misijų darbą kinų japonų karai.

Popiežius Įsako Katalikams Melstis Už Žydus

Vatikanas. — Popiežius Pijus XI įsakė viso pasaulio katalikams melstis už žydus, kurie yra persekiojami. Toks Popiežiaus įsakymas labai nepatiko Vokietijos ir Italijos valstybių vadams, kurie žydus persekioja ir išvaro iš tų kraštų.

Rusijos Kunigai Yra Kalėjimuose

Vatikanas. — Rusijoje dar yra 137 kunigai, bet jie visi, išskyrus du svetimtaučius, vienas Maskvoje ir kitas Leningrade, yra sovietų kalėjimuose.

MIRĖ TAIKOS POPIEŽIUS PIJUS XI

1

1

8

9

5

3

7

9

Pijus XI palaimina Marijonų Vencuoliją, TT. Marijonų Bendradarbius ir Rėmėjus.

DVIGUBŲ SUKAKTUVIŲ MINĖJIMAS

Šiandie sueina 10 metų nuo sudarymo taikos tarp Italijos vyriausybės ir Apaštalo Sosto. Iki tos taikos sudarymo šventasis Tėvas skaitė save Vatikanu nelaisviu. Prieš dešimtį metų nesusipratimai tarp Italijos vyriausybės ir Apaštalo Sosto pasibaigė ir sudaryta trejopa sutartis. Viena iš jų nustato

santykius tarp Apaštalo Sosto ir Italijos vyriausybės, antra išriša finansinius klausimus tarp tų viešpatysčių, o trečia tai konkordatas Italijos vyriausybės su Apaštalo Sostu.

Šių dešimtmetinių taikos sukaktuvių proga šventasis Tėvas kvietė Romon visus Italijos vyskopus konferencijon. Praėjusį sekmadienį

ALp 2272

buvo šv. Tėvo 17-kos metų sukaktuvės nuo išrinkimo popiežium, bet tą dieną jis praleido be jokių iškilnių, nes norėjo savo jėgas taupyti šių reikšmingų sukaktuvių progai.

Antros sukaktuvės, kurios būtų buvusios minimos šia proga, yra tai 17-kos metų šv. Tėvo vainikavimo sukaktuvės, kurios pripuola vasario 12 d.

Mirusis šv. Tėvas Pijus XI buvo 261-masis popiežius. Už jo uolų darbavimąsi taikos reikalais jis buvo pavadintas Taikos Popiežium.

JO KILIMAS

Šv. Tėvas Pijus XI gimė šiaurinėj Italijoj gegužės 31, 1857. Į kunigus buvo išventintas, turint tik 22 metų. Primicijas atlaikė sekančią dieną po išventinimo.

Iš pat jaunų dienų jisai buvo veiklus. Tokiu liko iki pat savo ilgo ir garbingo amžiaus galo. Mėgo bažnytinę muziką ir ją studijavo. 1878 m. pasirodė jo pirmas veikalas apie bažnytinę muziką. Buvo gilus mokslininkas. Giliai studijavo kanoniškas teises, teologiją ir filosofiją. Aukštus laipsnius už tuos mokslus gavo 1882 m.

BŪSIANTYSIS ŠV. TĖVAS LIETUVOJ

Balandžio 25 d., 1918 m. būsiantysis šv. Tėvas buvo paskirtas apaštališkuoju vizitatorium Lietuvos ir Lenkijai. Jisai aplankė Lietuvą. Tai buvo pirmutinis popiežius buvęs Lietuvoj. Artimą pažintį turėjo su a. a. arkivyskupu Jurgiu Matulevičium.

Spalių 28 d., 1919 m. Varšuvos katedroj Lenkijos kardinolas Kakovskis būsiantįjį popiežių konsekravo titulariu Lepanto arkivyskupu. Prieš konsekravimą jisai turėjo rekolekcijas, kurių vedėju buvo tada buvęs Vilniaus vyskupas Jurgis Matulevičius.

Birželio 13 d., 1921 m. paskirtas kardinolu ir Milano arkivyskupu.

Vasario 6 d., 1922 m. išrinktas popiežium.

MODERNIŠKAS POPIEŽIUS

Pijus XI pasirodė modernišku popiežium. Jo senoviškas uolumas ir darbštumas ne tik nesumažėjo, o padidėjo. Jisai pamatė, kad

atėjo ir laikas ir proga modernizuoti popiežiaus gyvenimą.

Iki šiol popiežiai skaitė save Vatikano nelaisviais. Tokiais jie vadinosi nuo to laiko, kai Italijos vyriausybė atėmė iš popiežiaus Romą ir pasaulinę valdžią. Velionis popiežius suprato, kad "nelaisvės" metai turi baigtis. Ėjo prie to, kad susitaikyti su Italijos vyriausybe. Ir susitaikė.

Toliau velionis popiežius modernizavo Vatikaną. Pašalino iš Vatikano dvaro arklius ir karietas, o įsitaikė automobilius. Įrengė Vatikane radio stotį ir pirmutinis iš popiežių prabilo į pasaulį per radio. Įtaisė Vatikano dvare geležinkelio stotį, modernišką sanitariją, transportaciją ir apsaugą nuo ugnies.

PASIŽYMĖJO ENCIKLIKOMIS

Velionis popiežius pasižymėjo skaitlingomis enciklikomis įvairiausiai klausimais. Atsiliepė ir išpėjo pasaulį apie svarbiausius dienų dalykus ir reikalus. Enciklikose palietė socialius klausimus, darbininkų reikalus, išpėjo pasaulį po daug sykių apie komunizmo ir nacizmo pavojų, apie klaidingą kryptį švietimo reikaluose. Pats mėgo sportą, bet nurodė, kad perdidelis sportui atsidavimas yra kenksmingas. Skatino katalikus prie katalikiškos akcijos, rėmimo misijų, katalikiškos spaudos. Išpėjo nuo tvirkinančių filmų, netikusių radio programų, netikusios spaudos. Vatikano knygyne įvesdino modernišką tvarką. Vatikano ofisuose atsirado rašomosios mašinos (typewriteriai) ir moderniška telefono sistema.

KARDINOLAS PACELLI EINA POPIEŽIAUS PAREIGAS

Šv. Tėvo sekretorius kardinolas Pacelli dabar eina popiežiaus pareigas. Tą jis darys iki buš išrinktas naujas popiežius.

Kardinolas Pacelli yra 62 metų amžiaus. Jisai jau plačiai žinomas visame pasaulyje. Yra daug keliavęs. 1936 m. aplankė Jungtines Amerikos Valstybes ir buvo svečiuose pas prez. Rooseveltą. Yra galimybė, kad kardinolas Pacelli liks nauju popiežium.